

ש ע ר

ס פ ר א ד מ י ש ר

שחברתי אני השפל יצהק יהודה היאל במרן אלקי הארזי סגולתו
ותפלות לזמן הכנפה ריל ב"מ יצילנו השם ויהיה חיים על כל ישראל:

הובא לבית הדפוס ע"י האבדך המופלג כ"ש מ' אליעזר צבי מאפרין בן
הרב המהביר י"י"א מקמארנא

ל ב ו נ

לפיק

נאם יהודה צבאות

בשנת

הקדמה

אמר המה והנמהר נבזה בעיניו נמאס ואת חסידיו השם לאמה יכבד : ראה אמת ראיתי אנכי האביון ועני נבזה וחדל אישים אילן מארי מתניתין מארי דחכמתא עלאה מארי דרזין ומארי דחידל שעתא דחיקת להון ביגונא בענייתא בחבלים ולירין ותהי האמת כעדרת וסר מעט משתולל וחולפא יבגא הולך וגדל וחבלים ודחיקים לדחיקים שהם מועטים שהם מעט מועיר רבה והולכת מארי מדות טובות מארי דרזין מארי בשת ועונה מארי יראה ואלהבה מארי חסד וחסידים . ואנשי אמת נמאסו ככלי אילוס . בעיני ערב רב וחכמת סופרים תסרת : באתי לזרז בכח חזק כברזל שקבלתי ונסמכתי בחיים של מרן רבינו יעקב יצחק מלובלין . ובכח מורי ורבי אור הגדול דודי רבינו לבי מזידיטשוב ובכח לדחיקים וחסידים קדושי עליון שנשמכתי מהם בכחם ויאלל מן הרוח אשר עליהם ותנח על השפל והנבזה מדוכא הזה ומזה האור והחיות ושטעמתי מקודם אלף מיתה . על כל השגה אמת שהשגתי ברזין דאורייתא ע"פ ד"א רזין נפלאין וטעמי תרי"ג מלגת לזרוע באור החיים לחסידים ויראים ולדחיקים אשר לקחתי ארוחם מלרור התיס והאמת בלב נשבר וכדכא נבזה וחדל אישים יוכני השם להוליא אור הגנוז לאור עולם להחיות נפש חסידיו ישראל ויראי השם . וראשית חכמה יראת השם הקדמתי ספרי "נלר" חסד על מסכת אבות . וניטפול לי קונטרס אדם ישר . שבעונותי הרבים נתפשטו במדינות אלו הרבה מקרים מגפה . יילנו השם שלא ישמע עוד בגבולנו . וכל זה בא מפסולת המדות צרורים רעים ערב רב המטמאים את פיהם בלשון הרע ובשנאת חנם לבזות התורה וחסידיו השם ויראים ומבקש השם ולבזות הדחיקים וחסידים ולומדי תורה לשמה : ומטמאים עצמם בכל מדות רעות שבעולם . על כן באתי להעתיק ממרן אלקי האר"י הסגולות והתפלות שיעשו בעת המגפה הנ"ל צ"מ . והעיקר ליושר במדות טובות אהבת חברים וישראל ולהיות כאין ממם . תלע קטן רגש יצחק יהודה יחיאל . בן לבי מג"ר הגאון והלדיק מ' אלכסנדר זלוק"ל מקאמרנא :

לז"נ הרח"צ המקובל המפורסם מוהר"ר חיים יעקב בן הרח"צ מוהר"ר אברהם מרדכי זלה"ה האדמו"ר מקאמרנא .
נפטר בירושלים ע"ה"ק תובב"א ערב שביעות תשכ"ט בספי' מלכות שבמ'
נכד רבינו המחבר הקדוש .

נבאר בו עיני המגפה וקמיע למגפה כפי מה שקבלתי. עיני המגפה היא לברר כירוי מלכי רמיתו דע כי הלא כל הגשמות הסמצה המלכו' ובכירור הכירורים כמבואר אצלינו על כל ישראל בני מלכים הם. ובאשר בתוך הכירורים יש פסולת שלא הוברר וזהו סם המות הממית אדם כמגפה גם זה בא באשר אין הד' שמות של היות מאירין ומסתלקין הד' הויות ונשאירין הד' מלויין לבדן שהם מלוי ע"ב מ"ו מלוי ס"ג ל"ז ומלוי מ"ה י"ט ומלוי ב"ן כ"ו ס"ה קכ"ח וד' כוללים הדרי כגימ' גף ומזה באה חננף ולכן טיב לבוין תמיד בזמן המגפה בשם נגף ותנקדו כפי תנועות האותיות שור"ק חיר"ק ציר"י כי הוא שם נורא מאד ויכוין שמספרו אליהו נדב אביהוא שהם שורש מיינוקבין מובחר הטוב סם היים של כל הכירורין וזכותם יגין עלינו מן נגף הרע ויכוין בשם יהוה אהיה אלהים העולה נגף לבטל נגף וכירורין רעים סם המות ויכוין בשם הדעת יהוה אהיה אהיה עם שמייד הוה הוה. גם דע כי הכתוב אומר ידבק ה' בך וכו' כי הקליפות מן הכירורין המביאים את אדם כמגפה הם הולכים תמיד דבקים עמו ומקיפים אותו מכל צדדיו שיעור כמה אמות ואפילו באותה שכונה שיושב שם אדם המוכה או איזה בלי ומלבוש ממנו וכל החולך ומתדבק שם מתדבק בהאי ס"א ויביל לזנוק וז"ס הפסוק ידבק ה' וכו' מש"כ בשאר חלאות שאינו דבוק שם אך כמגפה שהוא סוד כירורים הוא תמיד דבוקה בו בשכותו ובמלבושו:

ולבנה זכה בר בכר יהיה ויאמר יהוה אל משה קח לה סמים נטף ושהלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בכר יהיה ויאמר יהוה אל משה קח לה סמים נטף ושהלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בכר יהיה

ואח"כ ג"פ למפרע

יהיה בכר בר זכה ולבנה סמים וחלבנה ושהלת נטף סמים לה קח משה אל יהוה ויאמר יהוה בנה בר זכה ולבנה סמים וחלבנה ושהלת נטף סמים לה קח משה אל יהוה ויאמר יהוה בנה סמים וחלבנה ושהלת נטף סמים לה קח משה אל יהוה ויאמר :

ואח"כ אותיות למפרע בנקודות אלו כזה

היהי דבב רב הכו הנבלו מימם הנבלהו תלהשו פטין מימם כל חה השם לא הוהי רמאיו :

גם טוב לבוין כפיטום הקטורת כבוקר ובמנחה ככוננה שכוארנו כסדר התפלה וטוב לקום בחצות לילה אחר שתאמר סדר התיקון שידעת תאמר אח"כ פסוק ויאמר ה' אל משה וכו' ותאמר ארתו ג"פ ביישר וגם למפרע ואח"כ גם האותיות למפרע וכל הנקודים מנקודת נטף ושהלת חלבנה ולבנה זכו' ובשילכו יחזור כזה

ויאמר יהוה אל משה קח לה סמים נטף ושהלת וחלבנה סמים

ענין פטוח הרת בכר נתבאר לעיל כי על ידי פיסום הקטורת נתעלה יוד ספירות דקרושת שבתוך

שבתוך הקליפות. והנה ענין י"א סמנים אלו ענינם הוא כי הנה יש יוד קליפות דוגמת יוד דקדושה. והנה יש יוד ספידות דקליפה ועוד כח א' של קדושה המחייה אותם ובשאינו מסלקין אותו הנקודה המחייה אותם או ה"ם דקליפה נשארים כתיים ואין להם חיות. והוא הטעם שהקטורת מכבל מותנא פ"י הוא כמית את מלאך המות ואין בו היות ואין בו כח להמית ולכן אנו אומרים אותו קודם כל תפלה בשחרית ובמנחה אך בערבית שהוא לילה אין בנו כח לכן בזמן המגפה ה"ו נוהגין לומר וטוב הוא : ומורי זל"ה היה נוהג בזמן המגפה לאומרו אדר הצות לילה כי אונכענת ממשלתן ובפרט אם יאכדו יוד אנשים ביחד ויהיו יראי ד' ולפי שבוונתנו להעלות העולמות ולכן ככל תפלה אנו אומרים אותו קודם כדי שלא יעלו עם העולמות ונקאדר תפלת שחרית אנו אומרים הקטורת כדי שלא יינקו מן העפעע היורד ע"כ. ואלו י"א סמני הקטורת הם יוד ניצוצות הקדושה של אי"פ המחייה את הקליפות ויש ניצוצין א' שהוא א"מ ונדע כי אור מקיף כיון שהוא מקיף במחוזין אינו נחלק ליוד ונקרא אחד וא"כ זה הבקיע עם יוד א"פ הם י"א סמני הקטורת : ונבאר שבוהם נפכוכ כי הנה קח לך סמים מיעוט סמים ענים ככאמר רז"ל והם ה"ת ונצח נטף ושחלת והלבנה הם היוד יסוד מלכות הרי ה' תחתונות כסדרן ולפי שהניצוצין האחרון שהוא מלכות הוא קדושה מועטת מאד והקליפה גוברת שם ולכן החלבנה ריחה רע אעפ"י שהוא מכלל סמני של קדושה אח"כ סמים הם ה' עליונות כניאמר רז"ל שסמים הם סמים אחרים כמספר ה' ראשונים והם כת"ב ח"ג ולבונה זכה הוא א"מ כי הפנימי בהכרח הוא מוגבל ונתון תוך הקליפה ואינו זך אמנם המקיף הוא זך ולכן תראה כי עיקר הקטורת הנעשים ע"י מכשפים או החלבנה שהוא כנגד המלכות הקרובה אליהם יותר מן הכל. או החלבנה זכה שהיא עליונה שבכולן שהוא א"מ וזה הוא הקטורת היותר מעולה שיש בכל הקטורת שלהם הוא לבנה זכה ותכוין ככל י"א סמני הקטורת הוא אל הענין הזה שביארנו. ואומר בד בכד יהיה זה תבין ממה שהודעתך בענין לבישת ש"ק כי הוא כא"ת ב"ש ב"ד והוא הענין ולכש בהן מר בד והעמין בי הש"ק הם קליפות המתלכנים משחנך ללבן שהוא ב"ד

שהוא הפשתים כנדע בסוד השעננין כי גם הוא כהלקו של קין מצד כטרא אהרא. והנה אלו הסמים היו המוחין אל הכטרא אהרא ועתה נכנסין בבוהין דקדושה והוה יה"ה פ"י יה"ה כי ככר הודעתך כי תרזין בוהין דנוקבא הם ב' שמות יה"ה והוה יה"ה יוכיון להוכיר זמיות שבע דועים סמים נטף ושחלת והלבנה סמים ולבנה זכה מספרו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד וסוד בד בכד הם זכות אבות שרה רבקה רחל לאה כמבואר במדרש. וסוד יהיה יוד הי יוד הה שם שורש יודור הכתפין כנדע והם אלף להעלות אלף יומין דגלורא אל הקדושה ולכן יזחר בזמן המגפה ב"מ שלא לחשוב שום מהשכה רעה אלא לב שמה ומחשבות קדושות כשמהה רבה ויסוד מאתו יראת רעות ומרה שחורה כ המלכות דעשיה שהוא בעמקי הקליפות כי בחינה זו היא מה שאנו אומרים שבינה נגלות היא בבחינות אהור בכהנות דל"ת כי זמנין היא ה' וזמנין דל"ת וכן מורה על זה שם יהודה כי יהוה הם חגיגת שלו והיא רגל דל"ת וע"ש רגל דל"ת נקרא יוד שהיא נקודה תחת היסוד ובשהיא עולה אחורי גה"י אז היא נקרא ה' ולפי שהם ב' בחינות לכן באו בשתים ה"ד היו עיקרי ואח"כ בתוס' באה הו' ונעשתה ה' אח"כ כשנפלה למטה בעשיה נפלה אחר של בחי' זו ה' והוא המחיה את הקליפות והוה היראה דמלכות דעשיה שהיראה כמנה עובד ע"ז משום שהוא בלועה ומעורבת בהם ואין זו יכולה לצאת מתוכם לגמרי עד שייכא הזמן שכתוב בלע המות לנצח שאניסולק זה החיות מתוכם מכל וכל וישארו כולם כתיים בטליון ומבוטליון : אבל השתא אין לנו יכולים להעלותה אלא לזי שעה בשעת התפלה אז אנו מסלקין אותה מעט והם נשארים מתישבעת ההוא והנה צדיק לדעת סדר עליות תפלת שחרית בכל יום ע"י תפילתנו. והנה כמעשה הקטורת שאנו אומרים שחרית קודם הקרבנות דע כי סמני הקטורת י"א הם י"ם דעשיה והנה יש י"ם דקליפה ועוד כח אחד של הקדושה המחיה אותם והם י"א וע"י אלו ה"א סמני הקטורת שהם ה"ם עם כח הנקודה העליונה של הקליפה שהיא ג"כ קדושה ומחיה את הקליפות שהם י"א אז נדחין הקליפות ואנו מסלקין אותה נקודה דהיא מחיה אותם וא"כ אנו ממתים את היוד קליפות כי כיון שהקד שיה

יתיר מתיקון וקשיר קשרין פירושו כי הכלכות בעשיה בעניקי הקליפות והיא בגלות כהיות ד' הזמנין ה' ומנין ד' ועי' בורה שם הוד'ה יהי הג'ת שלה וד' ככה' כשהיא אכ"א שיש אהיה להחיצונים ואי מראה עצמה ודלה שלא ליתן וכשהיא פכ"פ שיה אלו מגעת עד הכתר שלו ואי היא צדת ה' שהיא י"ם כמורו ולפי שעיקרה מאחורי ז"א ואח"כ נופף לה הה שהיא חזרת פכ"פ לכן קדם הד' לאות ואו כאות ה' וכן במלת יהוד'ה קודם דר' אל הד' והיא כהיות הר'נופלת בקליפות וכחיה אותם והוה היראה דכלכות דעשיה הנזכר לעיל דף ט"ו שהירא ככנה עובר ע"ז ואין הכהינה זו יכולה לצאת מנין הקליפות עד שיבא זמן הכתוב ובלע המות לנצח שאי ככתלק זה היות מתוכם וישארו כמלים ומתים אבל עתה אין אנו יכולים להעלותה אלא לפי שעה בעת התפלה והנה כהינה זו שנפלה לא נפלה מו"ה של שם אלא מו"ה של השם ולכן הם י"א סמיני הקטורת כמינין ויה הנזכר ולכן היה כמשכן יריעות עזים שהם רומזים לקליפות שהם החיצוניות כמו היריעות החיצונים והיו ה' במחברת הא' וו' במחברת הב' והם כנגד זה ולא היו בכ"א ה' וחצי וכן ארזן למד ורחבן דלת הרי ד"ל כנגד כהינות הד' המחיה אותם אבל היריעות הפנימיות היו ה' ככל מחברת כנגד מילוי הד' ארזן כ"ח ורחבן ד' ה' ל"כ רמז ל"ב רוחא דלגנו והנה כל זמן שאין כהינה זו עולה למעלה נראה פירוד בקדושה ח"ו וע"י הקטורת עולה ויש וקשיר קשרין ואמר כלשון רבים משום שבשנפלה הכלכות נפלה כל כהינות הכלכות ששנוקבא שהרי כל מדה ומדה שכה היא כלולה מ"י ואף פלכות שבכתר שלה נפלה וכשעולה כולן עולין והוא משתלמת עד הכתר וז"ש וקשיר קשרין ועביר נהירו יתיר מכולא וכו' לעשות להעביר הוה המא מכחינה הזאת ואמר כולא איתנהור ואתתן פ"י ב' הגה נודע שכל הקדושה שרשה למעלה בא"ם והטובאה שרשה למטה וכחתכמל המטמא ממלכות זו שבתוך הקדושות כל השרשים שלה למעל' נטהרו ולכן אחר מעשה הקטורת אנו אומרים הודו וכו' כי אחר שאמר הקטורת ונתכמל שורש הקליפות אז אנו מודיעים בעמים שהם עניקי הקליפות עלילותיו לכטלם ג"כ וז"ש כי כל אלהי העמים אלילים ולכן אמר למשה קח לך כלומר להנאתך שהוא בעלה

שהקדושה וההיות שבהם מסתלק נשארו הם מתים ואז הד' מתחבר בה' אלו הם אותיות יהוד' וד' היא בחי' שבתוך הקליפו כדאמרן ובשעולה נעשה ה' וה' נתחבר כו"ו ווא"ו נהחבר בה' וה' נתחבר כו"ד כל זה בעולם העשיה ככהינה שבו זו כו"ו וכן ששם הויה הוא שלם מאחר שהוא העשיה עדיין הקליפה מעורב בהדה וז"ש הכבא בנין דכד אתקרי ואדבר שהוא שם הויה האנפיק ט"א כהיה מאחר שהוא עדיין בעולם העשיה . ואפילו שאח"כ אנחנו מעלים עולם עשיה בעולם היצירה ג"כ שם הקליפות מעורבת המחצה על מחצה וגם אפילו אח"כ שבעלים העשיה ניצירה ויצירה כבריאה וכריאה באצילות ואצילות עצמו כולו כסתלק בא"ם . והנה כשעולה הד' מתוך הקליפות אפילו שנתהברה בה' וה' כיוא ואו בה' וה' בידר הוא בעולם העשיה . וידוע כי עולם העשיה מקום כדור הקליפות ולכן מצינו אותה ביוצר בעולם היצירה וכבריאה ג"כ עם הם הקליפות דבוקים ורובם קדושה ומעט קליפה אבל בשעת הפלת העמידה שאנחנו מעלים עולם הנריאה אל עולם האצילות שאנחנו מכוונים במלת ברוך שהם כיו ע"ב ק"ל ב' כ"ז גיטריא ברוך וצריך להמשיך כל האורות הנ"ל מן היסוד דאבא אל היסוד דז"א כמ"ש כהינות תהלות לאל' עליון ברוך הוא אז היסוד דז"א נקרא ברוך שהוא הקצה האחרון מן הו"ק הגוף הנדמד ככריעה הראשונה ו' לגבי ה' ומן נעשית המלכות סיום הוא"ו זו משם יורד אל ה' ואז נעשית המלכות גם היא ברוך ונקראת ברוך ע"ש ש"מקבלת שפע במספר ברוך ב"ו ע"ב ק"ל וזה סמיכת גאולה לתפלה :

ת"ח מה בין צלותא לעובדא דקטורת צלותא אתקינו לה באהר דקרבנין וכו' ואע"פ שהקרבנות הם בעולם העשיה עד ברוך שאבר עכ"ז גם כשאר העולמות יש כהינות קרבנות והוה אשה ריה ניהוח לה' אשה בעשיה ריה ניצירה ניהוח כבריאה לה' באצילות ואמר וכל אינון קרבנין לאו אינון השיבין בקטורת שהרי לא הועיל מלעצור המגפה אלא קטורת לכד ואמר ותו מה בין האי להאי בא ליתן טעם מה בין תפלה לקטורת שהתפלה תיקון להעלות העולמות וז"ש איהי תיקונא לאתתקנא אבל קטורת עביד יתיר שמעלה העולמות ג"כ ועביר

ספר אדם ישר

דמטרונגיתא ואמר וקעיד קשרין נהיר נהירו אעבר
זוהמא ד' כמיש שהיא בהינות ד' מן הה' ועל ידי זה
מתחבר וא"י בה' וב"ז בעשיה כבהינה שבו וכן עשיה
כיצידה וכן מעולם. לעולם. עד א"ס :

ועשית אותה קטרת רכה מעשה
רוכה ממלח טהור קדיש: ועלהקת
ממנה הרק ונתת ממנה לפני
העדת באהל מועד אשר אועד
לך שמה קדיש קר שים תהיה לכם
והקטיר עליו אהרן קטרת סמים
בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת
יקטירנה : ובהעלת אהרן את
הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת
תמיד לפני יהוה לדרתיכם

ויבין אח"כ בשם **משה** היוצא מר"ת מ' עלי
ש ומרי **ה** החומות נקוד כמו שהו'
נקוד בפסוק ומספרו רכוע ע"ב יוד יוד הי יוד היו ויו
וד הי ויו הי וקס"א אלף הי יוד הי ואח"כ יבין אותו
מלא **מם** **הא** **שין** וההא תהיה מלאה אלפין
והפשוט נקוד כאמור והמלוי
נקוד המם סתומה פתח והיוד דמלוי השין כצורי
ומספרו עולה **מות** ונמתק בנקודו שעולה ע"ב
כשימשך לו אלף מתיקין ואמת שבפני א"א שבהכחו
ממות לאמת וזה טוב לסלק המות מכל-הגולה והענין
שצריך לזוהר בזמן המגפה כ"מ מנדודת רעות כתכלית
השמירה מבע"ס וגאה וקנאה ושנאה והחרות ונקימה
ונטירה והגדול שבכלם ממדה שחורה ועצבות שהוא
עצמו עם המות פסולת של מלכין דמיתו שמהם
כל המדות רעות פסולת הברויין ופסולת הפסולת
הוא מרה עוהיו ועצבות עם המות ממש המכות
בזמן המגפה ושורש הטוב של זין מלכים הוא משה

שם כ"ס הא שין שעדיין עלה כות כחלונו כסוד
עץ הרעת וצריך להשכיל עצמו אין כמש בשכחה
ובלב טוב בלי שום תקנה לקבלת עברו עיי' המשנות
אין ממש בלב אמת אמת בלב שכח בלב אחד
בלב אהבות ישראל ושמהה עשוימח עצמו שזכה
להיות שמו יהודי ישראל ואינו בצפה לשום דבר
אזי נמשך דעת עליון דעת דמשה'סוד אלף אלופו של
עולם אשכחן את דכא ונעשה ואמת בסוד משה ענד
הוח שמספרו ואמת ונעשה ממות ואמת ונהפפו
כל זין מדות ממות לחיים עלינו ועל כל ישראל עם
חיים אין כמש ושמהה בלב טוב ונעשה מנוף נפן
וגם צדיק לזוהר לומר מאה ברכות שתיקן דוד
המלך לבטל המגפה ולזכר כל ברכה ככוונה ובשמהה
ובלב טוב ויבין להעלות הברורים מארור לברוך
ממות לחיים וגשאריו הקליפות בתים ואין בהם כח
להרע והכיגון בזמן המגפה מלת ברוד כבר על המכטא
כי ברוד הוא חיים ממש ויתפלל ויברך להעם בשמחה
ובלב טוב ויבין יוד היוצא הי ודיאו ושם ארני מאה
אדנים ויבין שם יוד יודי ובוה מעלה הנצוצין שבקליפה
בסוד ממות לחיים :

ואח"כ יאמר

ויכרא משה לכל זקני ישראל
ויאמר אלהם מישבו וקדו לכם צאן
למשפחתיכם ושהטו הפסח :
ולקחתם אגדת אוזב ומבלתם סדרם
אשר בסף והגעיתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזות מן הדם אשר
בסף ואתם לא תצאו איש מפתח
ביתו עד בקר : ועבר יהוה לנגוף
את מצרים וראה את הדם על
המשקות ועל שתי המזוזות ופסח

יהוה

וירץ אל תוך המהל והנה החל
הנגף בעם ויתן את הקמרת
ויכפר על העסויעמר בין המים
ובין החיים ותעצר המגפה: והיו
המתים במגפה ארבעה עשר
אלף ושבע מאות מלבד המתים
על דבר קרח: וישב אהרן אל
משה אל פתח אהל מועד
והמגפה געצרה:

גם תאמר פסוק

ויעמד פנהם ויפלל ותעצר
המגפה:

ויבין כצורך זה

וי פה וו והה
יה יו יה תימ
עו גה פי עהג
מה חי לה צופ
די פה לו רהה

יהיה על הפתח ולא יתן המשחית
לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם
את הדבר הזה לחק לך ולבניך
עד עולם: והיה כי תבאו לארץ
אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר
ושמרתם את העברה הזאת: והיה
כי יאמרו איכם בניכם מה העבדה
הזאת לכם: ואמרתם טובה פסח הוא
ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים כנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקח העם
וישתחו:

גם יאמר

ויאמר משה אל אהרן כח את
המתתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קמרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם כי יצא
הקצף מלפני יהוה החל הנגף:
ויקח אהרן כאשר דבר משה

ספר אדם ישן

יבין נארבע עיב הידועים שמכפרם רפיח לתקן
 אותם ועוד יכוין כי קו"ל י"ה אחי"ה אדני עם הכולל
 מכפרם רח"ל :
 אהל כך יאמר זה רפסוק

ואח"כ יאמר למנצח זה כצורת המנורה

**ויאמר אלהים ישראל אביהם
 כן אפוא זאת עשו מהו מומרת
 הארץ בכליכסותהורידו לאיש
 מנחה מעט צרי ומעט דבש
 נפאת ולזמ בטנים ושקדים**

לכנ יברכו אלהים	אחץ נחה יכולה יברכו	יג יודק עמים אלהים יודק עמים	ינו עשמו יודנו לאמים כי תשפוט עמים	הגז יודק עמים אלהים יודק עמים	נור לדעת בארץ הרבה בכל	שיל אלהים יהו יבחיבו אך

ולכוין כשם היוצא מזה **צדגלבש** והנה תכוין
 באותיות הקודמות שהם **פגמבאר** ואח"כ באותיות
 המאוחרת **קהסמגת** גם תכוין בשם ק וש
רומא היוצא מפסוק ר' דצ"י ו' דל' מעט
 דבש ט' דל' ט' א' של נכא"ת גם תכוין בשם
נעורירין ה' היוצא מאז **כין ע' בוזת ע' שו**
ו' דוקה' ר' מוזר' י' על

אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו
אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו

בכליכסר' **רהאר' י' ו'** דהת' ירודו ו'
 של מנחה גם תכוין כשם **הריע שיטוק'**
יצא מק' הו' ר' מוזר' י' ת הארץ
ע' רמעיט ע' מדכ' ט' דל' ט' ו'
 דכס' יים והנה יכוין מאוד באמירות פסוק זה כי יש
 בו סודת נוראת כי ענין המיחה ששלה יעקב ליוסף
 למצרים כי כבוד הבין שהוא יוסף הוא עצמו מנחה
 חדשה ליהוה הנקרב כשכועת אחר ימי הפסח וזו
 שבועת עומד לבדר זין אדם מלבין קדמאין דמיתו
 להחיותם אשר זה היה עיקר יציאת מצרים לבדר הזן
 עתק רבוש גדול קפיין דאדה"ר ועזרש המגפה בא
 מחטא קרי לבטלה והשומר בריתו ינצל מזה על כן
 מאוד לעשות תשובה ותקונים על זה בשמחה
 שמירות שבת קודש ולרבות צדקה והכנסת כלה
 וגמילות חסד כי כל מלבין קדמאין היו כפגם זה
 שיצאו בלתי תיקון כנודע והפוגם בריתו מחדש
 שבידות חבלים וגורם מיתה ומגפה עלכן להרכות
 במצות הנזכרין בשמחה רבה ובלב טוב ובשמירות

דמשק
 תנחם סלה
 אטלס
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

וכל זה יאמר אחר כל שלש תפילות דשחרית מנחה
 וערבית בזמור אלהים יחננו שבו שבעה פסוקים
 זמ"ט תיבות ויכוין שר"ת שלש פסוקים הראשונים
 הוא א י וס"ת ה"מ שמספרו אדני וד"ת וס"ת
 של פסוק רביעי הוא אותיות י"ה ור"ת שלש פסוקים
 אדרונים י"א שהוא מספר אהיה וס"ת כו"ץ כמספר
 קו"ל הרי כל השמות כמספר קו"ל י"ה אחי"ה אדני
 ו" כ כל השבעה פסוקים יחד הם אל"י יי"א עמספרו
 שם ע"כ וכל אותיות הזמור הרביעו כנגד דיין
 דשם ע"כ וע"כ ר"ו מכפרם רפיח ניצוצות שיררו
 במאין תבירין שמהם באים הקליפות והעניש ולפיכך

של ישראל אביהם שם צענרביש וחלופו
קהפמנת סגמכאר רוטא נסורירון
שהסעוליס במספר השוה פ"י תשאאת ראש
פני ישראל ולכן יאמר ולא יהיה בהם

מה כי שמות אלו מברחין מיוקן קליפות והורג
אותם וכן בכל יום נכרין כרוין הרשים וכדי
שלא יזק במגפה אנו קורין בכל יום שני פעמים
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד מספר השוה של שמות צדנרביש
קוטמגה פגמכאר רוטא נעורירין

המכרזר וניפריש מיוקן ומימת אותם כנודע מגמרא
האר"י. וחז"ל תיקנו לומר שני פעמים שמע
בבוקר והיני פעמים שבע בערב לברוח הביוקין
בבוקר ובערב ודמית אותם שלא יזיקו וכל זה
בהתקף הגלות תיקנו שיהיו גשמיים השמות בבוקר
בערב להמשיך היום עלינו ועל כל ישראל אמן.
ולעת בעקבות משיהא סוף הנירור מתגבר המגפה
כי מעל בן יזהר להיות בשמחה ובלב שמוז במדות
טובה ואהבת רעים ואהבת ישראל סעדנו ואושע
כמעודת מצוה של רעים לדבר דברי תורה ויראה
ובדניקות התורה או אל חכם וצדיק וימשיך היום על
עצמו ועל ישראל בקריאות שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אהר וביה יהפך הכגפה להמית הקליפות
והרע והיים על ישראל אמן ויכוין כשם יוד הה
ויהוה בכל השמות שמוכר שהוא שורש נירור
טוב והיים ויכוין פעם יוד הפעם ההו
פעם ויהוה פעם הה מספרו יטבע להמשיך
שבע רצון והיים: אח"כ יאמר פסוק הפקד עליו
רשע ויכוין שבו שבע היבות כנגד שבע ספירות
מכתו ועד נצה וינקד התיבות בניקוד הספירות כיצד
תיבה ראשונה כלה קמץ שהיא ניקוד הכתר שניה
פתח וסודר רזה מנקד והולך ואח"כ יתכנו מסופו
לראשו מסש כיצד בתהילה ונימ"י והוא תיבת ימינו
אדרונה מהופכת וינקדה קמץ ואח"כ ל"ע והיא תיבת
ע"ל שקודם יכינו כהופכת ויקדנה פתח וסודר הזה
בהפך ומנקד כל עד כלותו תיבת הפקד כהופכת

נפש וברכה בשנתכר כחורי ניצוצין ויגם גמדים
להתברר עד שיהיה בגמר הכירור מגפה כמו שהי'
במצרים אלא שהפכו הקב"ה ברוך רחמי על המצרים
לנגף את מצרים להמית הקליפות והרע כשנסתלק
כהם השפע מתים ברעב וכן להיפך בני הויברחמנא
שובע לחיים יחיב ועיקר להמשיך שבע על הקדושה
וברכה ושפע ואז כתים הקליפות והרע ואהר ימי
דפסח והעומר בגבור הכירור שלא יהיה מגפה גלילי
לענהנו כקריבין מגפה חדשה ליהוה זין פעמים חיים
במספר השוה שעולין זין כלכים דמיונו כמות
לזין פעמים חיים והוא עצמו כנחה ששלח יעקב
ליוסף שם נורא צדנרביש ממנה לשכור פ'
המגפה שהוא צרי דבש נכאת לט כמנים שקמים
השם צדנרביש אמכפר מנחה חדשה ליהוה הניקוד
כשבועת בגמר הכירור לשמור אותנו מן המגפה
להמשיך זין פעמים חיים במספר השוה והיה בא לחם
המין מספר ר"ו הנודע לשרף האדם עלהביעו שלא
יגרום מיתה כי הוא כסיפרא דמורא ובהקדו על
המוזנח באבילות כהנים עם הכבשים נמתק ועולה
עד שורש הבידוד רטוב דעת עליון דעהוקא ונהפך
כמות לחיים והשי כרוב רחמיו אהר הכירור של
מצרים וימי העובר נתן להם התורה של עץ החיים
ויצאו נשמתם נקבלת התורה והתורה ההיה אותם
ובשאינו קרב את ושבע ובאו וירדו לסיפרא דנוקבא
לא נרמזו כן המגפה בכף ענאכר ויגף יהוה את
עם על אער עשו את העגל ולכן יזהר מאוד לדבך
נפשו בעת המגפה כסודת דהורה כוזרר וכתקוניב
ובגמרא שהוא עץ החיים כמש היום על כל ישראל
ואתה כיון על סוד צרי דבש נכאת לט כמנים שקמים
שכספרם כמספר השוה עם עם אנקתם
פפתם פספמים ריוניפם
שם היוצא מברכת כהנים הממשיך שובע ושפע קודש
זכרנה אף בגלות מן השכינה והקדושה אל ישראל
עם רקודש וכי יחיב רחמנא שובעא להיים קיהיב
וכל זה שלח יעקב אל יוסף להצילו מן חבדורים
רעים להמשיך עליו השכינה ע"י שם צדנרביש
שמספרו שכינה יהוה אדני והוא המושבת
זין פעם חיים על בני ישראל ולכן בכל זמן המגפה
כימי אל ליוזו מעניך עם צדנרביש המושך
ים ואתה ביין לבך אל השמות היוצאין כפסוק זה

שיהיה דפקיה כלה הירק

כתר הכמה בינה חסד גבורה הח
נצח הפקר עליו רשע וישמן
יעמד על ימינו כתר הכמה בינה
חסד גבורה: הח נצח וגימילע
דמעו נמישו עשר וילע דקפה

ואח"כ יכוין הששה שמת ראשונות דעיב ויהי
ילי סיג עלם מהיש קלה וינקיד

השני ויין של והיו בפתח וההיצירי והשני יודין של
ילי כהולם והלמד פתח והסמך של כייט פתח והיוד
חולם והשית צירי והעין והלמד של עלים קיכין והכס
וההי של מהיש צירי והשין חירק והשני למדן של
ללה קמין וההא צירי ונקודות אלו הם נקודי מוצא
האותיות והשמות מספרן מנין צרות להמתיק צרות
ישראל בסוד שלשה פעם יוד הי ויו הי יוד היא
הי יוד הא ואו הא יוד ההו הה ואחורי השמות
הירועין עיב קפ"ד קכ"ו קיל קדים הכל כנדע :
ואח"כ יאמר שבעה פעמים ויהי נועם כנגד שבעה
אותיות דאהיה יהו ושבע מרגלאן ויכוין ויהי נועים
אימא שבאצילות על כריאה לצורך וזוג ה' אלהי אימא
שהם עלינו ויכוין עתה להמשיך מהכריאה או מתוכפת
שבת אשר שם וכא מעצמו עלינו אל ה ציר' ומהיציר'
ימשיכנו לעשיה באמרו ומעשיה יד ינו והיא ותוכפת
שהרוחנו כמעשה ידינו הטובים ויהיה כונניה עלינו
כמה שנעלה העשיה שעתה קבלה הארה מהיצירה
לכריאה ואו אף מה שהפטרנו כמה שהרוחנו כמעשי'
ידינו כונניהו כתוכפת הארה שית' הכריאה לעשיה
כי היא צריכה לכך להיות כעשיה מדור הקליפות
ויהי זה סיוע לזוג זו"ן לפי שתכתקו היג כנצפך
אשר שם שמספרם חמשה פעמים נ"ו שרם כסוף
חמשה תיבות דפסוק זה הם אלהינו ושני פעמים
עלינו ושני פעמים ידנו כיצד ויהי מספרו א"ל ובו
אותיות יהוה ועוד יוד אחת עם נועם כספרם אהיה
דיודין עם עשר אותיותיו ולפי שכבר עבר השבת
אינו באור ממנו אלא כוד שלש יודין ואלף שבי

שעולם אל וימשיכנו אל שבע שמח מרגלאן
הירועין היוצאים מאהיה יהו שבכריאה והם סוד
תוכפת שבת ושני אל אלו וככתקים ההיג: היה
בספרי מלוי ב"ן אלהינו מספרו ק"ב בכפר מלוי
מ"ה סיג עיב וכל זה ימשיך מכריאה ליצירה הנקראת
על יניו שמספרו רבוע סיג עיב הוא נמשך שם
ומעשה ככפרי אל כפ"ית כיש שהוא תיך והוא
מספר עשר פעמים מיב דמ"ה שבעשר ספירות
דיצירה המאירים כעשיה ומעלים אותה - ידינו
מספרו י"ה אדני שרם כוחי העשיה כונניה מספרו
רבוע אדני שככתר דעשיה שבה סוד הה של שם
ודית ידינו כונניה מספרם למ"ד כי כ: שלשים פעמים
י"ד אותיות יש כעשר שמות דמ"ב דמה שהמשכנו
לה מהיצירה עלינו מספרי רבוע סיג היוצא משלש
ארה שמספרם סיג והם רמזים בשלש אלפין דשם
מ"ה שהמשכנו לה מהיצירה ומעשה היא העשיה
שאנו ממשיכים לה מקום אחות עשו שבה והוא
רבוע עיב עם עשר אותיותו שבאצילות ושני
אלהים שבוין של עולם הכסא שהוא הכריאה עם
עשר אותיותיהם הרימספר עש"ו ומאותיות מעשה
ומ"ה שכמעשה הוא שם מ"ה ששרשו ביצירה וכל
זה אנו ממשיכים לידנו שרם כוחי העשיה באמור
כוננהו היא מ"ב דע"ב דאצילות ומ"ב דסיג מכריאה
ומ"ב דמה מצירה ששלשלת המ"ב מספרם כוננין שאנו
ממשיכים להי שהיא העשיה וקנה עולם לכריאה
שהיא על האין שביצירה ורושם אורות אלו נשארים
בעשיה : ויאמר ז"פ

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו ויהי נעם יהוה אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו ויהי נעם יהוה
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו ויהי

בעיניך תביט ושלמת רשעים
 תראה כי אתה יהוה מחסי עריון
 שמתמעונף לאתאנה אליהרעה
 ונגע לאיחרב באהלה כי מלאביו
 יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על
 כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלה
 על שחל ופתן תדרד: תרמס כפיר
 ותנין כי בי השק ואפל טהו
 אשגבהו כי ידע שמי יהוה אני
 ואענהו עמו אני בצרה אהלצהו
 ואכבדהו אר: ימים אשביעהו

ואראהו ביטועתי

ואנו צריכין לקשר החלבה שהוא המלכות עם
 הלבנה שהוא אימ כדי שיאיר בה אמנם היסוד שהוא
 התחתון מהשאר אבל הוא עליון יותר מן המלכות
 די לו כשיאיר בני בתיר העליון ולכן אנו מדברים
 היד אלו ב' ב' עיד הנ"ל מו"ר זה אברהם כמיש
 אלך לי אל הר המור וקציעה גבורה ושכולת נרד
 ת"ת כי הוא קו האמצעי ויוצאין מבנו ענפים וזרועות
 ורגלים ונעשין בעין השכולת וכרכוים נצה כי גם הוא
 מריח מעט כי הוא קו ימין אבל אינו מריח כי כיו כמו
 המור שהוא הרסד קושט חכמה קלופה בינה קנמין
 הוד אמנם היוהם י אמנםם גהבאר בענין הקדיש
 של קודם הודו וי"ש ונתו שם הענין ביהם נמשכים
 ממה שנשאר מכורו ז' מלכים שמתו בארץ אדום
 שהוא: תחתנות ועוד ד' אהוריים של הוי"ב וי"ם
 ותכונה וסודם הוא ב אותיות וז' אהרונות שבשבע
 הויה שהם גימטריא י"א וכבר ידעת כי ב' אותיות אלו
 הם סוד זו"ג שהם סוד ז"ת אמנם ד' אהוריים הני'
 שידרו למטה במקום זו"ג הם י"א כמנין ויה כי כל
 זה ככלל זו"ג הוא ולכן תמצא כי לעולם אין הפנים
 עולה

נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
 כוננהו ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
 ידינו כוננהו ויהי נעם יהוה אלהינו
 עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה ידינו כוננהו ויהי נעם יהוה
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ואח"כ יאמר כל המזמור של יושב בסתר ויכוין בס"ת
 "אלך ילא יגש שהוא שבי"א ועם שלש אותיות
 והכולל שבי"ה להעלות השיך ניצוצות על ידי שם
 יג"ל היוצא מאותיות הסמוכות לס"ת האמור וקרא
 חזני י"ג פזיק וכוון ביהיך שהוא ס"ת בני 'מלאביו
 יצוה ילך וכלך שהוא ס"ת לשמרך בכל דרך ובאמרו
 על בפיו שאונך ישא את עצמו ויתנו נע ובפרט אם
 הולך בדרך ויגמור כל המזמור

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן
 אמר ליהוה מחסי ומצדתי אלהי
 אבטח בו כי הוא יצילך מפח יחוש
 מדבר הגות באברתו יסך להותחת
 כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו לא
 לא תירא מפחד לילה מהיניעוף
 יומם מדבר באופל יהלך מקטב
 ישוד צדרים יפול מצדה ארץ
 ורבבה מימינה אליה לא יגשרק

ספר אדם ישר

אתה הוא יהוה אלהינו
שהקמירו אבותינו לפניך
את קטורת הסמים בזמן
שבית המקדש היה קיים
כאשר צוית אותם על יד
משה נביאך ככתוב
בתורתך: ויאמר יהוה אל
משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים
ולבונה זכה בד בבד יהיה:
ועשית אותה קטורת ריח
מעשה רוקח ממולח טהור
כודש: ושחקת ממנה הדק
ונתת ממנה לפני העדות
באהל מועד אשר אועד
לך שמה קודש קדשים תהי
לכם: ונאמר והקמיר עליו
אהרן קטורת סמים בבוקר
בבוקר בהמינו את הנרות
יקמירנה: ובהעלות אהרן
את הנרות בין הערבים

עולה רק כנגד ז' ולא כבוא"א יהוה ענין הקליפה הנקרא
ועתה נבארם בכרייתא ואלו הן הצרי והצפורן וכו'
הצרי כתיב והצפורן יסוד והחלבנה מ'ל והלבנה א"מ
תולה כנול בפסוק עולת תמיד ובי ע"ש כי הנה אלו
הם יא קליפות של י"א סמני הקטורת והם עשתי
עשר ודיעות עזים והם י"א ארורים שכפרשת כי תנא
והנה כל אחד מה"א נקרא אדם ככהיות ארץ אדם
ו"א פעם אדם גימטריא תצ"ה ועם י"א כוללים גימטרי'
תולע וז"ס לעוית אדם כריבו אדניי לאראה ע"י אחד
עשר אדם אלו שהם גימטרי' לעות משם נשכך עוות
חדין לאדם והנה כל זה הוא בקליפות ולכן הקדושה
הנקרא אדניי לא ראה כי אינם כמקום הקדושה הנקרא
אדניי והוה אומר או אלהינו כי תחלק מלת אלהינו
כי תחלק מלת אלהינו לשנים אלו מ'ו וכל אחד
עולה גימטריא אדם ע"ה שלו והם י"א אדם ככנין איי
והוה א"י אלהינו והוה ג"כ ענין תביאמו ותמעמו פירוש
תביא לאותו מ'ו ותמע לאותו מ'ו ותזככס כסוד י"א
סמני הקטורת ותביאם ותמעם בהם נהלתך שהוא
הקדושה וגם כתיבת תביאמו יש מלת איי מ'ו שהם
י"א אדם הנ"ל וגם הם עולין גימטרי' ש"ד והוה שארז"ל
ענין ש' ד שחור בימי ניסן וכו' והנה כל אלו החיצונים
אריזתם ויניקתם ממוהין דקטנות שהם שמות דאלהים
כמו שנתבאר בענין הקדוש ולמעם זה היה שפי"ח מנין
מקטורת והענין כמו שביארנו בדרוש תפילין ובענין
השינוי של תפילין שהם בחיות המוהין דקטנות
דשם אלהים אשר במילוי יודין גימטרי' ש' ושין
במילוי הוא גימטרי' ש"ס ואם ימנה עבהם הוין רישין
שיש ביב שינוי ארד מ"ד רישין ואחד מ"ג דרוי שפי"ה
עם הכולל כמזכר שם ביהוין ראשים הם כללות ד'
מוהין וגי' לבישיהם שהם נהיי ובה תבין למה הקליפות
נקראים אלהים אחרים מפני שיוניקים ביהוהין דקטנות
הנקרא אלהים והם נקראים אלהים אחרים גם ז'ין
ו' אשין ביב שינוי הם ד' כוהין דגדלות והם ד' ו'ג'
לבושי ס' דנה"ה הרי ז' ועם אלהים במילוי העולה
שין כנ"ל הם שפי"ט ולכן המצא כי העיקר הם שפי"ח
ולכן המצא ביהוהין דקטנות הם שפי"ח כמנין ימות החמה
ע"ה המוהין דקטנות הם שפי"ד כוהין דגדלות הם
שפי"ה ע"ה אבל הג"ה יתירים הם כנגד ג' נהיי דאמא
שהם לבושים: ואח"כ יאמר הקרבנות כסוד
כל יום

יקטורנה קטורת תמיד לפני יהוה לדורותיכם :

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות ושששים ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה מנה לכל יום פרם בשחרית ופרם בין הערבים ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס בהן גרול מלא חפניו ביום הכפורי ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים ושוחקן יפה יפה כדי לקיים מצות דקה מן הדקה : ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה שבולת נרדו וכרכום משקל שישה עשר שישה עשר מנה

הבושט שנים עשר וקלופה שלשה וקנמוןת שעה ברות כרשינה תשעה קבין יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתה קמלח סדומי רובע הקב מעל עשן ב. ישרבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף כורית כרשינה למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורין כדי שתהא נאה יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה

והלא

דלת

והלא מי רגלים יפין לה
 אלא שאין מכניסין מי רגלי
 במקדש מפני הכבוד: תניא
 רבי נתן אומר כשהוא
 שוחק אומר הדק היטב
 היטב הדק מפני שהכליפה
 לבשמים פטמה להציאין
 כשורה לשליש ולרביע לא
 שמענו אמר רבי יהודה
 זה הכלל אם כמדתה
 כשורה להציאין ואם הסר
 אחת מכל סמניה היב
 מיתה:

תניא בר קפרא אומר אחת
 לששים או לשבעים
 שנה היתה באה של שירים
 להציאין ועוד תניא בר
 קפרא אלו היה נותן בה
 קורטוב של דבש אין אדם
 יכול לעמוד מפני ריחה
 ולמה אין מערבין בה דבש

מפני שהתורה אמרה כיכל
 שארוכל דבש לא תקמירו
 ממנו אשה ליהוה יהוה
 צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה יהוה
 צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה יהוה
 צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה יהוה
 צבאות אשרי אדם בוטח
 בך יהוה צבאות אשרי
 אדם בוטח בך יהוה צבאות
 אשרי אדם בוטח בך יהוה
 צבאות אשרי אדם בוטח
 בך יהוה הושיעה המלך
 יענו ביום קראינו יהוה
 הושיעה המלך יענו ביום
 קראינו יהוה הושיעה המלך
 יענו ביום קראינו יהוה
 צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה יהוה
 צבאות

ספר אדם ישר

צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה יהוה
קראנו יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה
יהוה צבאות אשרי אדם
בוטח בך יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו
אנא בכח גדולת ימינך
תתיר צרורה קבל רנת
עמך שגבנו מהרנו נוראנא
גבור דורשי חונך כבבת
שמדם ברכם מהרם רחמם
צדקתך תמיד גמלם חסין
קדוש ברוב מוכה נהל
עדתך יחיד נאה לעמך פנה
כוורי קדושתך שועתינו
קבל ושמע צעקתינו יודע
תעלומות

צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה יהוה
קראנו יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו יהוה צבאות אשרי
אדם בוטח בך יהוה צבאות
אשרי אדם בוטח בך יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו
יהוה הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה
יהוה צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה יהוה
צבאות אשרי אדם בוטח
בך יהוה צבאות אשרי
אדם בוטח בך יהוה צבאות

ספר אדם ישר

תעלומות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

הקודמות לה ובל אלי השמות בלי ניקיה ואויב יכוין
 הויה פשיטה ורבועה ועוד רבוע מזה הכל נקוד
 בחטף קמץ יהוה ייה יהו יהוה יוד יוד
 הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא
 מספרם ברוך

יכוין השם השני דאנא נבח ושם דיגן בינט
 שהוא חילופו בא"ת ב"ש שניהם נקודים שבא
 ואח"כ ממטרין ושם ינגב"ט שהוא חילופו
 בא"ת ב"ש ואח"כ שם מנוג"אל כלו בקוד חול'
 ומספרי סג ובן ואח"כ שם גורטטם והוא
 ממטרון מהופך כו נקוד המף קמץ ואח"כ
 יכוין שם ירי ושם מ"ם שהוא חילופו בא"ת
 ב"ש ושם כוין שהוא באותיות המאוהלות
 לאותיות הויה ושם טדהר שהוא באותיות

ואס"ם רבעי הוא כתוספת הדרת זהו זמן המנפה
 חז"ק ק"ם זריחת השמש אצל עשב פיגם שהוא
 דרוטא ואמר זה נעם וישב בסתר כלו ואח"כ יאמר
 אני לוקט אותך בשם ד' אלהי ישראל ושמידת פלוני
 בן פלונית מן הדבר זמן המנפה ואח"כ יהתכנה כמטבע
 של זהב וכתוב בקלף כשר

ויל אמ ווא הע חוש הוי יהל אבל עחו
אסל מותר פת סו פווה

ביים שלום
וי'פה וו ודה
יהיו יה תימ
עו נהפיעהג
מההגלה צופ
די סה לורהה
רוניא
נעודירון
מהש
קרע שטן
דנו בנט
ילי מכס
בוז מדהה
מגעויות
אמור הנני נוחן
ליל את בריתי
מחולקן
מסובכיי

ויעמוד
פינים ויפלר לעלו
העפר המפה
אזונה
לא
שתי

אתה סתר לי מצר תצרנו הנני פלמ

חיים עלינו ועל כל ישראל אמנ

זבאך קמיע זלתי פרועה : וכל זמן שנושא בקמיע עם פרועה - לא ירא מן המופת היום - שנכתב והציע בזמנה של המגפה רק חיים לו כל שנינו